

2/2008

ZPRAVODAJ NEWSLETTER

**VZDĚLÁVACÍ A INFORMAČNÍ BULLETIN
EDUCATIONAL AND INFORMATIVE BULLETIN**

*Památník Terezín / Terezín Memorial
2008*

Ve Zpravodaji 3/2007 jsme informovali o tom, že se dne 10. 5. 2007 uskutečnilo slavnostní předání zrekonstruované modlitebny z doby getta v Dlouhé ulici v Terezíně. Nyní bychom vám chtěli toto místo více představit.

Zdi hovorí Modlitebna v terezínském ghettu

O gettu v Terezíně je známo, že se zde uskutečňovala řada aktivit uměleckých, sportovních i duchovních. Komandantura SS je od určité chvíle nezakazovala, nýbrž tolerovala a podporovala, tak, jak nabývala na významu propagandistická funkce getta. Pro podstatnou část jeho věznů se stala samozřejmostí účast na bohoslužbách. Především na půdách, později i v bývalých garážích, skladových místnostech či na ubikacích se vězni scházeli, aby při náboženském obřadu židovském, ale i křesťanském, získávali útěchu a naději k přežití.

Mapka ghetto - červená hvězdička - modlitebna
The map of the ghetto - red star - prayer hall

Modlitebna v L 225

Vězni umístěni do civilních domů v bloku E II b při západní straně getta objevili doposud prázdný přístavek ve dvorce domu s označením L 225. Vykonalí vše pro to, aby zde vznikl důstojný prostor k modlitbám. Největší zásluhu o to měl především Artur Berlinger, vězeň pocházející z Německa.

Jak bylo v minulých letech zjištěno od majitelů zmiňovaného objektu, žila zde před válkou rodina Františka Bubáka. Ten provozoval pohřební služby a přístavky ve dvorce využíval ke skladování a výrobě potřeb k této činnosti. V roce 1942 byla rodina spolu s ostatními obyvateli Terezína vystěhována, aby se

Vchod do modlitebny
The entrance to the prayer hall

In the 3/2007 Newsletter we have announced that there would be, on May 10, 2007, a handover ceremony held of the newly restored prayer room from the ghetto period in Dlouhá street, Terezín. We would like to take advantage of this occasion to introduce the building in more detail.

The Walls Speak Prayer Room in the Terezin Ghetto

It is a fact widely known that the Terezin ghetto was a place where a number of events related to art, sports and spirituality were held. The SS headquarters, from a certain point on, did not try and prevent such events from happening, but rather tolerated and even supported them, much in keeping with the gradual rise in importance of the propagandist meaning of the ghetto. For a substantial part of the inmates, presence at divine services became a commonplace event. Initially, it was mostly in attics, but later also in former garages, storage areas or habitation facilities, where the prisoners met to take part in divine service - Jewish, but also Christian - wherein they found the source of comfort and hope which allowed them to survive.

The Prayer Room in L 225

The prisoners placed in the civilian houses in the E II b block near the western side of the ghetto, found a previously deserted annex building in the yard of the house labelled as L 225. They did everything there was in their power to do to turn it into a respectable room for their prayers. The largest share of the work was done by Artur Berlinger, a prisoner who originally came from Germany.

As was found out in recent years from the owners of the building in question, it was before the war the home to family of František Bubák. He was a funeral director who utilized the annex buildings in the yard to store and produce the various things needful in his particular trade. In 1942, his family was displaced along with all other inhabitants of Terezin to make space and free even the civilian houses to accommodate the needs of the newly established ghetto. It was in the houses of this block that hundreds of Jewish prisoners, especially those working in various trades and arts, were housed. These inmates helped secure the paint and everything else needed to decorate the uninhabited annex building in the yard of the house L 225. And thus this, rather small (4 x 5 m) and generally out-of-the-way place was turned into a prayer room for a limited number of inmates from the neighbouring houses. They could access the prayer room easily.

What do we know about the creation of this unique remnant of the period?

The interior was decorated by Artur Berlinger, an orthodox Jew from Schweinfurt, Bavaria. He had been known in his original home town as an instructor in the fields of music and religion, visual artist and a calligrapher. He was deported to Terezin along with his wife from Munich on September 21, 1942. Their two daughters were saved from racial prosecution by fleeing to England, where they were sent by their parents as soon as in 1939. They stayed in touch by means of correspondence, at first from and to Germany, later to Terezin.

A. Berlinger painted the room's ceiling, decorated it with spiritual themes and placed quotations from psalms in Hebrew on all of the walls. Shortly afterwards, he also took charge of the divine services. It appears likely that he had brought the implements of liturgy with him in his baggage and strived to celebrate the divine service with all things requisite, much like it would have been celebrated in a synagogue. Thanks to him, a number of inmates were given moments of meditation and spiritual connection with God.

A skilled artist, he also captured himself in picture during the liturgy : He stands in a rabbi's attire in front of

uvolnily i civilní domy pro potřeby ghettka. V domech tohoto bloku se pak ocitly stovky deportovaných židovských vězňů, vykonávajících především řemeslnické a umělecké práce. Ti pomohli zajistit barvy a vše potřebné k výzdobě neobydleného klenutého přístavku na dvoře domu v L 225. A tak se poměrně malý (4 x 5 m) a skrytý prostor stal modlitebnou, kterou mohl využívat omezený počet vězňů z okolních domů. Přístup k ní nebyl pro ně problémem.

Co víme o vzniku této ojedinělé památky?

O výzdobu se postaral Artur Berlinger, ortodoxní Žid z bavorského Schweinfurtu. Ve svém bydlišti byl známý jako učitel náboženství, hudby, i výtvarník a kaligraf. Do Terezína jej deportovali spolu s manželkou z Mnichova dne 21. září 1942. Jejich dvě dcery byly před rasovým pronásledováním zachráněny v Anglii, kam je rodiče poslali již v roce 1939. V kontaktu nadále zůstali jen díky korespondenci, vedené z Německa a později i z Terezína. A. Berlinger vymaloval strop místnosti náboženskými motivy a na všechny stěny umístil hebrejské citáty z modliteb. Záhy se ujal i vedení bohoslužeb. V transportním zavazadle si pravděpodobně přivezl i vlastní liturgické potřeby, a tak se snažil vést bohoslužbu se všemi náležitostmi, podobně jako v synagoze. Díky jemu, mohla řada vězňů prožívat chvíle meditace a pocitu duchovního spojení s Bohem.

A. Berlinger - předválečné foto; pre-war photo

Jako zručný výtvarník sám sebe při náboženském obřadu také zachytí: Stojí v kantorském oděvu před modlitebním pultíkem u východní stěny této modlitebny. Kresba z roku 1943 zůstala zachována. A. Berlinger se konce války a osvobození nedočkal. Na podzim r. 1944 byl i s manželkou z Terezína deportován do Osvětimi a tam oba zahynuli.

Mezi zachovalými objekty z doby ghetta je modlitebna ve dvoře L 225 zcela unikátní.

Pováleční obyvatelé domu, vrátila se sem opět rodina F. Bubáka, využívali místnost bývalé modlitebny jako sklad, avšak s útcou ke stropním i nástěnným malbám a nápisům. Památníku Terezín dali zprávu o této významné památky koncem osmdesátých let 20. století.

Přes značné poškození, jež přinesl čas a zejména povodeň v roce 2002, poskytuje tato dlouho utajovaná modlitebna návštěvníkům Muzea ghetta představu o duchovních aktivitách terezínských židovských vězňů.

the small prayer desk next to the eastern wall of the prayer room. This painting from 1943 has been preserved until today. A. did not live to see the end of the war and the liberation. In the autumn of 1944, he was deported along with his wife from Terezín to Auschwitz, where they both perished.

The prayer room in the yard of the house L 225 is a wholly unique object among those preserved from the ghetto period.

After the war, the house inhabitants - the returning family of F. Bubák - utilized the former prayer room as a storage area, all the time careful not to damage the ceiling and mural paintings and inscriptions. By the end of the 1980s, they let the Terezín Memorial know about the existence of this important remnant of the ghetto period.

In spite of extensive damage caused by the passing of time and, above all, the floods of 2002, this prayer room which remained a secret for such a long time, gives the visitors of the Ghetto Museum an idea of the spiritual activities of the Jewish prisoners.

Today, the whole object that is, the house including the yard with the prayer room is maintained by the Terezín Memorial. To find out more about its present use, read the next issue of our Newsletter.

Chl

A Book Full of Memories

Toman Brod: "It's a good thing man does not know what awaits him."

A Life Between the Years 1929 - 1989

Published by Academia, Prague 2007.

361 pages of text, 59 accompanying illustrations.

The recently published book by Toman Brod records and details sixty years of his life. Being a historian, he talks not only about his personal history, but also adds a more general and situation-based view of things. Two different fonts were chosen to distinguish between two different kinds of information provided in the book: the italics font is used for broader context and historically valid facts on the preparation for the Final Solution of the Jewish question, as well as for narration of subsequent historical events. A standard font is used for the narration of the life of Brod family during the period of the first Czechoslovak Republic and what followed, with all changes brought about by the Nuremberg Laws.

The things the author and millions of others people labelled as Jewish had to go through was something T. Brod did not intend to present and name in the way he would common or normal stages of one's life. He decided to give the main chapters of his life much more ominous names in his book: BEFORE, THEN and AFTER. These chapters contain a colourful and detailed narration of the author's internment in the Terezín ghetto and, subsequently, Auschwitz and the Gross-Rosen concentration camp. The book also records in a remarkable way T. Brod's life following the liberation and the period of new totalitarianism which had a number of mistakes and disappointments in store for him.

The book is written in a captivating style and will surely find its readers among students, teachers and the general public.

Chl

The „Room 127, Youth Home Q708, Terezín“ Publication

By a Student Group Supervised by Monika Stehlíková.

Published by Gymnázium Plzeň, Mikulášské náměstí 23 and the HUMR charity, Plzeň, 2007.

"Room 127, Youth Home Q 708, Terezín" ... how many such rooms - or rather habitation facilities - were there in Terezín and how many people lived in them? We

Modlitebna; Prayer hall

Dnes patří celý objekt - dům i dvorek s modlitebnou - pod správu Památníku Terezín. Bližší informace o jeho využití přineseme v příštím čísle Zpravodaje. Chl

Kniha plná vzpomínek

Toman Brod: „Ještě že člověk neví, co ho čeká.“

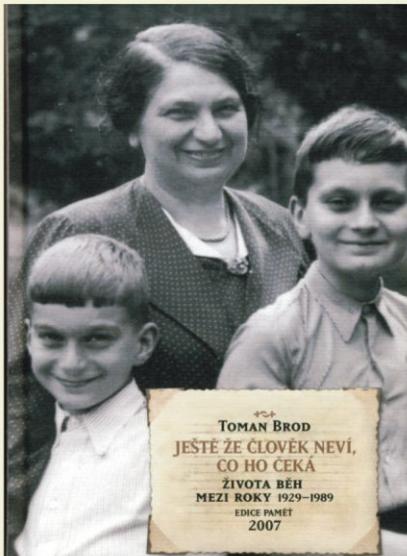
Život a běh mezi roky 1929 - 1989

Vydala Academia, Praha 2007. 361 stran textu, 59 obrazových příloh.

Nedávno vydaná publikace Tomana Broda přibližuje období šedesáti let jeho života. Jako historik se kromě vyličení soukromých dějin, nevyhnul ani pohledům obecným a situativním. Pro odlišení předkládaných informací jsou v knize zvoleny dva typy písma: Kurzívou se sdělují širší okolnosti a historicky platná fakta o přípravách na konečné řešení židovské otázky, i pozdější dějinné události. Standardním typem písma je vyličen život rodiny Brodovy v době první republiky a postupně dále se všemi změnami, které jim přinesly norimberské zákony.

To, co autora a miliony dalších osob označených za Židy potkalo, nemínil T. Brod ve vzpomínkách předkládat a pojmenovat jako obvyklé či normální životní etapy. Rozhodl se v knize dát hlavním kapitolám svého života názvy příznačnější: PŘEDTÍM, TEHDY a POTOM. V nich je barvitě a detailně vyličeno autorovo věznění v ghettu Terezín a následně v Osvětimi a KT Gross-Rosen. Pozoruhodně je zpracován i život po osvobození republiky a období nové totality, jež připravilo T. Brodovi i plno omylu a zklašmání.

Knihu je napsána poutavým stylem a jistě naleze nečtenáře mezi studenty, pedagogy i nejširší veřejností. Chl

Obálka knihy Tomana Broda; Book by Toman Brod

do not know. There are no information preserved about the vast majority of them, there are no survivors to tell the tale. About some of them, however, there is fortunately some information left And there are also people who sought and gathered such information. Among such investigators is Monika Stehlíková of the Gymnázium secondary school at Mikulášské square in Plzeň, along with her students and friends from the HUMR charity. The result of their investigation is a publication in two parts, named "Room 127, Youth Home Q 708, Terezín". It tells the story of lives of 12 boys and their families. These boys were brought together by the historical events in the Terezín ghetto, in the "room" 127.

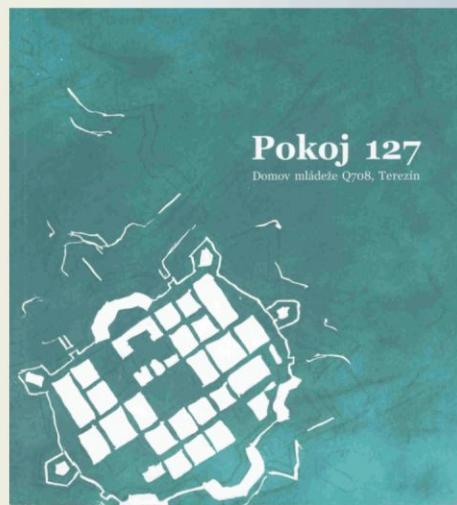
The first part of the book contains mainly historical facts and a brief overview of the lives of individual boys, while the second part returns to some of them in more detail and focuses on their memories, including those related to their lives in the second half of the twentieth century and their encounters with the Communist ideology.

The book is a success in that it provides us with more in-depth information on the lives of Jewish people in our country in the 20th century.

Se

Pokoj 127

Domov mládeže Q708, Terezín

Obálka publikace „Pokoj L 127“; Book „Room L 127“

School Projects - Student Classes on Video

Time and again a video camera appears in one of our classes... This does not surprise us, as there is a plenty of material for shooting! Sometimes it is however also the case that, a couple of week after the class had taken place, the school in question mails the result of the shooting to the Terezín Memorial's address - which is exactly what sometimes does come as quite a surprise to us! The short and longer amateur "documentaries" are, without taking the comparison too far, hardly second to works by successful professionals in any respect.

We would like to point out in particular the films produced by students of the following two schools: Markéta Čermáková (supervised by teachers: Martin Tichovský and Jan Čuda) is the author of a ten minute document about a class in Terezín as experienced by the SPgŠ secondary school from Beroun, named *We Could Have Been Right In Front Of Prague By Now*. The documentary's significant strength is its sense of sparsity - the film is a skilfully combined mosaic, giving us an idea of what it was like to experience the class from a student's point of view. The documentary records the journey by bus, the introductory lecture, a tour of the former ghetto and the Small Fortress of Terezín, the From Numbers to Names workshop, but also scenes from the

Publikace „Pokoj 127, Domov mládeže“**Q 708 Terezín“**

Kolektiv studentů pod vedením Moniky Stehlíkové. Vydalo Gymnázium Plzeň, Mikulášské náměstí 23 a o. s. HUMR, Plzeň 2007.

„Pokoj 127, Domov mládeže Q 708 v Terezíně“... kolik takovýchto pokojů, vlastně spíš ubikaci v Terezíně bylo a kolik lidí je obývalo? Nevíme. O velké většině z nich se nedochovaly žádné informace, nepřežil nikdo, kdo by o nich mohl vypovídат. O některých ale naštěstí informace zůstaly.... A našli se i tací, kteří je hledali a shromázdili. Mezi takového badatele se zafadila i Monika Stehlíková z Gymnázia na Mikulášském náměstí v Plzni se svými studentkami a s přáteli z občanského sdružení HUMR. Výsledkem jejich pátrání je dvoudílná publikace nesoucí výše uvedený název „Pokoj 127, Domov mládeže Q 708, Terezín“. Přináší poznatky o životě 12 chlapců a jejich rodin. Tyto chlapce spojilo to, že se díky dějinným událostem sešli v terezínském ghettu na „pokoji“ 127.

První část publikace obsahuje historická fakta a stručněji popsané osudy jednotlivých chlapců, druhá se vrací i jíž jen k několika z nich a přináší jejich vzpomínky v rozšířené podobě, včetně vzpomínek na život ve 2. polovině 20. století a jejich setkání se s komunistickou ideologií.

Jedná se o velmi zdařilou publikaci, přinášející informace o životě židů v naší zemi ve 20. století. Se

**Projekty škol -
Studentské semináře na videu**

Cas od casu se u nás na semináři objeví video-kamera... Nijak nás to nepřekvapuje, však je taky co natáčet! Stává se ovšem také, že několik týdnů po semináři pošle dotyčná škola na adresu Památníku výsledek natáčení a to pak z údivu nevycházíme! Krátké či delší amatérské „dokumentární“ filmy si bez nadsázkы nezdají s tvorbou úspěšných profesionálů. Rádi bychom tímto článekem vyzdvihli studentské filmy dvou škol: Markéta Čermáková (pedagogické vedení: Martin Tichovský a Jan Čuda) je autorkou desetiminutového dokumentu o pobytovém semináři SPgŠ Beroun v Terezíně s názvem *Už jsme mohli bejt před Prahou*. Silnou stránkou tohoto snímku je úspornost, film je vlastně umně poskládanou mozaikou podávající celistvý obrázek o průběhu semináře z pohledu studenta. Ukáže se cesta autobusem, úvodní přednáška, prohlídka bývalého ghetta i Malé pevnosti, workshop *Od čísla ke jménu*, ale i záběry ze soukromí: ubytování, příprava workshopu, studentské vtipky ve volném čase. Důležitou roli tu hráje hudba, která velmi často sama doprovází obraz, jindy ustoupí do pozadí scény a jindy zcela utichá (pochválit je třeba i nápaditost ve výběru hudby objevující se vážné, melancholické, ale i veselé nebo groteskní polohy; klasická hudba, pop i rock). Vynikají rovněž stříhové efekty (objevi se zrychlěná groteska, efekt střely do stěny aj.). Zkrátka výstížný, s lehkostí natočený dokument, jemuž nechybí hloubka ani humor.

Druhý studentský film *Terezín 2007* je součástí projektu *Navzdory* Cirkevního gymnázia v Plzni, natočil ho a sestříhal Petr Halajčuk. Téměř půldruhé hodiny dlouhý film přiblížuje přípravu a zejména výsledky workshopu *Studium tematických složek a Od čísla ke jménu*. První kapitola zachycuje přípravu skupin studentů na prezentaci svého tématu či osobnosti. Následujících šest kapitol je potom zážnamem každé takové prezentace. Výsledkem je nezkršlený, autentický obraz jedinečné atmosféry prezentací, která je vždy směsici odvahy, nervozity, sdílení, radosti a hravosti. Poslední, bonusovou kapitolou je slideshow z fotografií provázené hudbou. Jednotlivé kapitoly propojuje zpomalená černobílá scéna budovy bývalého domova pro chlapce L 417 a směrové značky před ním.

Za oba působivé dokumenty srdečně děkujeme!

private lives of the students: their accommodation in Terezín, preparations for the workshop, free time and jokes. An important part in the film is played by its music score, frequently accompanying the visual scenes distinctly, at other times withdrawing into the background or pausing altogether (in this place the choice of music should also be commended - there are sombre, melancholy, but also joyful and even cheerfully comedic moods; classical music as well as rock and pop). Likewise, the editing of the documentary is superb (with slapstick-style speed-ups, gunshot effects, etc.). All in all - it is a very poignant documentary shot with apparent ease, yet not lacking in terms of depth or sense of humour.

The second of the student films, *Terezín 2007* is a part of the *Navzdory* (In Spite Of) project of the Cirkevní gymnázium secondary school in Plzeň, shot and edited by Petr Halajčuk. The film, running at almost an hour and a half, is a record of the preparations and, especially, the results of the Studying Thematic Components and From Numbers to Names workshops. The film's first chapter records the preparations of a group of students to present a particular theme or personality they had chosen for the workshop. The following six chapters then record each of the presentations in question. The result is an undistorted, authentic picture of the unique atmosphere of the presentations given, in each case a mixture of courage, performance anxiety, sharing, joy and playfulness. The final, bonus chapter is formed by a slide show of pictures taken during the workshop, accompanied by music. The individual chapters are linked by a view of the building of the former L 417 boys' home and the traffic signs in front of it, in black-and-white slow-motion. We would like to extend our thanks to the creators for both of these powerful documentaries!

Kl

Z projektu SPgŠ Beroun
Project done by secondary school from Beroun

The “How to Teach about the Holocaust” Classes

As per usual, the Terezín Memorial held instruction classes for teachers again this year, in cooperation with the Educational and Cultural Centre of the Jewish Museum in Prague and the Museum of Romani Culture in Brno, under the patronage of the Ministry of Education, Youth and Sports, under the name of "How to Teach about the Holocaust". The classes were held on two occasions, from March 14 to March 16, 2008 and from March 28 to March 30, 2008 with participation from 85 teachers.

The first part of the classes' programme was organized by the Educational and Cultural Centre of the Jewish Museum in Prague. The second part took place in Terezín and consisted of tours of the Terezín ghetto and the Small Fortress, an introduction to the activities and research done by the education department of the Terezín Memorial and an extremely moving meeting with survivors of the Holocaust. An integral part of the programme was formed by a block dedicated to covering

Semináře „Jak vyučovat o holokaustu“

Jako tradičně pořádal i tento rok Památník Terezín ve spolupráci se Vzdělávacím a kulturním centrem Židovského muzea v Praze a Muzeem romské kultury v Brně, pod záštitou MŠMT, semináře pro pedagogy „Jak vyučovat o holokaustu“. Proběhly ve dvou termínech, a to 14.-16. 3. 2008 a 28.-30. 3. 2008 a zúčastnilo se jich 85 pedagogů.

První část programu seminářů připravilo VKC Židovského muzea v Praze. Druhá část se odehrávala v Terezíně a sestávala se z prohlídky terezínského ghettového oddělení Památníku Terezín a z velmi působivého setkání s přeživšími. Nedlouhou součástí byl blok věnovaný genocidě Romů a také jejich kultuře, zvykům a tradicím.

Ami tentokrát nechyběla řada workshopů, do nichž se mohli učitelé sami aktivně zapojit pod vedením odborných lektorů. Jedním z nich byl také workshop Michala Frankla „Popíráni holokaustu“, při kterém bylo premiérově využito nové multimediální centrum v Dlouhé ulici. V rámci tohoto workshopu pracovali účastníci s dokumenty z terezínského archivu, s webovými stránkami popíračů a také se svědeckými listy, umístěnými na webových stránkách Památníku Yad Vashem. Sm

Projekt „Vagon“

V druhé polovině března tohoto roku byl v České republice zahájen jediný projekt banskobystrického Múzea Slovenského národného povstania s názvem „Vagon“, jehož partnerem byl vedle jiných institucí i Památník Terezín. Jedním z jeho cílů bylo přiblížení problematiky pronásledování Židů německými nacisty a jejich pomahači v letech 2. světové války české veřejnosti, a to na příkladu Slovenského štátu. Do konce června cestovala po železničních kolejích Čech a Moravy expozice umístěná ve dvou dobových vagonech a zastavila se celkem ve 12 městech. Projekt byl zaměřen zejména na mládež, která se jej účastnila nejen v roli návštěvníků, ale také průvodců. V prvním vagónu byla umístěna vlastní výstava, představující průběh holokaustu slovenských Židů. Druhý vagón byl pak autory projektu nazýván pocitovým, neboť byl zařízen jako v době deportací židovského obyvatelstva ze slovenského území: holá podlaha, kbelík. Pomocí sítě namalované na podlaze pak byla vyznačena místa pro jednotlivé osoby, aby si návštěvníci udělali představu o tom, jak museli být deportováni během cesty do jeho prostoru hustě vyměstnáni. V tomto vagónu byl také na velkoplošné obrazovce promítán dokumentární film, zabývající se sledovanou problematikou. Celý projekt probíhal podle scénáře úspěšně vyzkoušeného v minulém roce ve Slovenské republice. Šp

Akce Památníku Terezín

10. 7. - 30. 9. 2008 - Jan Kovář: Kresby, obrazy, předsáli Muzea ghette

21.9. 2008 Tryzna Kever Avot na Židovském hřbitově, Krematorium na Židovském hřbitově v Terezíně

Adresa - Address

Památník Terezín, Národní kulturní památná

Principova alej 304, 411 55 Terezín

Malá pevnost - Small Fortress

tel.: 416-782 442, 416782131, fax: 416-782 245

Muzeum ghetto - Ghetto Museum

tel.: 416-782 576, fax: 416-782 993

Magdeburkská kasárna - Magdeburg Barracks

tel.: 416-782 949

Středisko setkávání II. - Meeting Centre II.

tel.: 416-782 654

genocide of the Romanies and to their culture, customs and traditions.

There was also a number of workshops wherein the teachers had the opportunity to participate actively, under the supervision of trained instructors. Among these workshops was Michal Frankl's "Holocaust Denial" which marked the first ever utilization of the new multimedia centre in Dlouhá street. The workshop had its participants work with documentation originating from the archives of Terezín, web pages of Holocaust deniers and witness letters available at the web pages of the Yad Vashem Memorial. Sm

The „Railway Carriage“ Project

This year in late March a unique project was started in the Czech Republic by the Museum of the Slovak National Uprising in Banská Bystrica, Slovakia, under the name of "Railway Carriage", with the Terezín Memorial being, among other institutions, one of the project's partners. One of the project's aims was to cover in detail the topic of persecution of Jews by German Nazis and their helpers during the World War II years to the general public of the Czech Republic, as demonstrated on the particular example of the Nazi-client state of the wartime Slovak Republic. An exposition installed in two period railway carriages travelled on railway across Moravia and Bohemia with stops in twelve cities and towns. The project was aimed primarily at young people who took part in it not only as visitors, but also as guides of the exposition. The first of the two carriages held the exposition itself, documenting the story of Slovak Jews. The other carriage was designed by the project's authors as a first-hand experience, as it simulated the conditions of Jewish transports from Slovakia to Nazi concentration camps: nothing but bare floor and a bucket. A grid painted on the floor designated the places where individual people were kept, so that the visitors could picture just how densely squeezed the deported were during their journey. The same carriage also held a big screen on which a documentary concerning the theme at hand was shown. The whole project was based on a design successfully tested in Slovakia in the previous year. Šp

Events Held at and Organized by the Terezín Memorial

July 10 - September 30, 2008 - Jan Kovář: Drawings, Paintings, foyer of the Ghetto Museum

September 21, 2008 - The Kever Avot commemoration act at the Jewish cemetery, Crematory of the Jewish cemetery in Terezín

Autoři textů/Texts written by:

Chládková Ludmila, Kleker Jiří, Seifertová Naděja, Smolová Helena, Špringl Jan, foto/photo: Památník Terezín (Terezín Memorial)

Kontakty - Contacts

PAMÁTNÍK TEREZÍN

národní kulturní památná

PAMÁTNÍK TEREZÍN, Česká republika

The Terezín Memorial, The Czech Republic

2008

www.pamatnik-terezin.cz

Odpovědný redaktor - Editor:

Mgr. Naděja Seifertová

seifertova@pamatnik-terezin.cz

Foto - Photos:

Památník Terezín

Anglický překlad - Translation:

Mgr. Michal Spáda

Výtvarné zpracování - Design:

František Hejda

look@look.cz